

Transport nr. 19 til RUMÆNIEN 30 marts — 8. april 2003

CLUJ - HIRLAU - IASI - RADUCANENNI

Lastbilen blev læsset tirsdag 25-3 i Sønderborg, den var igen fra Lauenborg i Vejle og chauffør var igen Preben, så det kørte bare efter planen. Mellemfolkeligt Samvirke betaler for transporten. Følgebilen startede søndag morgen 30-3 kl. 5 fra Rødebro. Det var tidligt, sommertiden var lige startet. Bilen var min Passat og passagerer var Henriette Meyer Haderslev, Bjarne Boddum Sdr. - Vilstrup, Arne Vindbjerg Aabenraa og Arne Lorenzen Kegnæs. Denne gang havde vi også fået et tilskud fra Mellemfolkeligt Samvirke til følgebilen, resten betalte deltagerne selv. Tak til Mellemfolkeligt samvirke. Som sædvanligt gik turen igennem Tyskland - Tjekkiet - Slovakiet - Ungarn.

30

Motellet i Abonoy i Ungarn blev igen nået ved 22 tiden. Mandag morgen kl. 8.00 fortsatte vi, og den Rumænske grænse blev let passeret lidt før kl. 12.00 Rumænsk tid. Det første stop var ved Præstefamilien i Oradie. Her havde Henriette lidt sponsor arbejde som skulle klares. Vi så deres lille nye søn som de var meget glade og taknemmelige for at de havde fået. Menighedens børnehave blev også besøgt inkl. besøg i kælderen, som de er i gang med at indrette, det bliver godt. Præstefamilien har virkelig tjek på det. Kirken er ved at blive restaureret og skal gerne være færdig til dens 100 års jubilæum til sommer. Ved 14 tiden fortsatte vi mod Cluj, hvor vi fandt lastbilen på den aftalte CMV tank. Vi fik alle papirer og aftalte at vi tirsdag morgen godt 9.00 ville afhente og guide lastbilen til Filantrop's lager hvor lidt over 1/4 af læsset skal aflæsses. Igen klarede Josef hurtigt toldbehandlingen og aflæsningen i Cluj var færdig før kl. 13. Alle de nødvendige donationspapirer for den resterende del af læsset havde Josef og jeg lavet mandag aften efter at vi havde spist hos familien Josef. Filantrop fik 55 sække bleer, 1 kopimaskine, 1 cykel, meget sygeplejeartikler og hospitalsting, brystproteser, 5 hospitalssenge, 66 kasser tøj, div. møbler, 2 kørestole. Lastbilen fortsatte til Hirlau og følgebilen kørte til Iasi igennem Bicas dalen, her var temperaturen lige under 0. Vi havde ikke spist siden morgenmad så en restaurant blev besøgt ved ankomsten til Iasi, kl. var nu 22.

Ved 7 tiden onsdag morgen satte vi kurs mod Hirlau hvor vi ville mødes med lastbilen igen ved CIA hjemmet kl. 8.30. Her var igen mange hænder til at bære ind og flere af beboerne gjorde opmærksom på at det var vores tøj de havde på. Det er en enorm hjælp for hjemmet at vi kan bringe tøj og sko. Så skal de da ikke bruge af de få penge de har til tøj, men kan købe mad og varme, begge dele er meget svært for dem at få penge til. De fik også 7 madrasser, toiletstole og handicapstole, 2 kommoder, 8 kasser sygeplejeartikler, 26 kasser sengetøj. Ved 10 tiden forlod vi Hirlau med kurs mod Iasi alderdomshjem. til dem havde vi 8 gode otiummøbler, 8 sengeborde og 1 sofabord. En hjælpeorganisation som hjælper ældre i Iasi afhentede 2 rollatorer, 6 kørestole 5 gangstativer og 11 pakker nyt undertøj. Papirarbejdet blev klarert og vi fortsatte til Nicolina skole i det sydlige Iasi. De fik en tavle, 3 pc borde, 17 skoleborde og stole, 2 skriveborde m.m. Anca fra Mich. Kogalnichiano skole afhentede 4 tavler, 1 køleskab, 1 fax, 3 kasser skoletasker, 1 kasse tandbørster m.m.

Sidste aflæsningssted var Heiskolen i Raducaneni, hertil havde vi 1 times kørsel. Skolen fik mange skolemøbler 25 m³ tæt pakket, så det fyldte enormt ved skolen da de blev aflæsset. Der var også 14 pc, 1 printer, 1 skrivebord, 4 kateter. Fru borgmester bød på dejlig mad på rådhuset. Vi blev inviteret hen for at se deres Hospital. En gang havde der været ca. 100 senge, den dag vi var der var der 10 patienter. Alt udstyr af værdi var blevet sendt til Iasi. I efteråret 2001 sprang vandtilførslen, og de har ingen vand haft siden. Toiletter fungerede heller ikke. Borgmesteren ville meget gerne beholde Hospitalet, men byen kan jo ikke selv finansiere det. Vi fik at vide i Cluj at sundhedsministeren kun vil have 2 hospitalssenge pr. 1000 indbygger, og mange hospitaler skal lukkes, de har ikke råd til at have dem. Vi fik at vide at ministeren køber medicin for alle penge.

Torsdag morgen kørte vi ud til landsbyen Mich. Kogalnivhiano for at besøge skolen. Anca som er leder af skolen havde et par ønsker til næste transport. Hun spurgte om vi ville hilse på landsbyens borgmester, det ville vi selvfølgelig gerne. Vi talte om skolens pladsproblemer og udvidelse, vi lovede Borgmesteren at vi i næste transport ville bringe 20 skoleborde m. stole af samme slags som Anca tidligere har fået. Det blev de selvfølgelig glade for at høre.

Næste besøg var Socialinspektør Carmen's kontor i Iasi. Hun blev glad for vores besøg. Hun fortalte os hvor det Mor og barn hjem lå, som vi var blevet opfordret, af en anden organisation, til at hjælpe. Efter lidt søgen fandt vi adressen og blev forsigtigt inviteret inden for. Nogle ønsker om hjælp kom frem - blandt andet tøj.

Gadedrengehjemmet "Familien Nostra" blev næste besøg, dem har vi nogle gange givet lidt tøj og sko som de var meget glade for. Hjemmet ledes af en sygeplejerske som hedder Nicoletta. Om aftenen spiste vi på restaurant sammen med Maria. Maria er handicappet og har mistet sit arbejde, da institutionen som hun arbejdede på er blevet nedlagt. For Maria er det en katastrofe at være blevet arbejdsløs, hun kan få understøttelse i 9 mdr., men den kan ikke dække hendes udgifter. Hun har ingen hænder og ingen familie. Det vil blive meget svært for en handicappet at få arbejde igen. Vi talte an hvad vi kunne gøre. Vi tilbød midlertidigt at købe nogle af hendes malerier som hun havde malet. Vi ved at hun gerne vil være sammen med os og spurgte an hun havde lyst til at tage med os til Hirlau om fredagen, det ville hun gerne.

Fredag morgen kørte vi ud til et børnetuberkulosehospital som samme organisation havde bedt om hjælp til og som vi havde talt med i dec. 2002. Da vi kom der ud, var der meget aktivitet. Vi blev enige om at de nok havde fået hjælp andet sted fra, men nej Hospitalet var blevet lukket og børnene var flyttet andre steder hen. Direktøren var nu på Pascani Hospital, Pascani ligger ca. 80 km væk, så dem må vi besøge næste gang, ærgerligt for vi havde en del til Hospitalet her som vi ville bringe i næste transport. Nu kørte vi ud til Maria for at hente hende og købe 2 malerier og fortsatte til Hirlau. På CIA hjemmet så vi køkkenet og vi så gangen med beskæftigelses terapi. Hvor vi købte flere småting som de havde lavet. Vi så også på denne afdeling mange af de møbler som vi tidligere har leveret. Som afslutning af Hirlau besøget ringede vi til den tidligere direktør på hjemmet Dr. Acsinia, han blev desværre fyret efter sidste kommunevalg, han var for god. Vi havde kontaktet ham om torsdagen, så han vidste vi var der. Han var der 5 min efter der blev ringet, og han var meget glad for at hilse på os, og vi var også glade for at møde ham igen. Vi savner ham på hjemmet. Han arbejder nu på sygehuset i Hirlau, før var der ca. 100 senge nu er der kun 25. for et par år siden da vi sidst var på sygehuset havde de slået hul i muren og var begyndt på at lave en ny modtagelse, men kassen var dengang smækket i og der var stadig hul i muren fortalte Acsinia.

Lørdag morgen startede vi på tilbageturen mod Cluj. Den gik igen igennem Bicas dalen, alle træer var hvide af ny sne. I Cluj gav Eva aftensmad. Papirer blev afleveret til Josef. Da vi søndag morgen vågnede, var der 3 cm sne. Ved 12 tiden forlod vi Cluj og kørte over Zalau, hvor vi ville se til det nybyggede plejehjem ved Vorså. Vi fandt det, men det er langt fra færdig, og de havde fået senge kunne vi se, så dem kan vi glemme. Igen overnattede vi på Motel i Abonoy og mandag fortsatte vi samme vej tilbage til Danmark. Vi var i Rødebro godt midnat, turens længde var på 5281 km.

Med venlig hilsen

Østeuropæisk Børnehjælp

Sønderborg afdeling

Arne Lorenzen

Kegnæs

Tlf. 74 40 52 47 og 40 86 52 47